

NORMES ELECTORALS

L'oposició elabora exigències prèvies

Proporcionalitat màxima i igualtat d'accés als mitjans de comunicació

El respecte màxim al principi de la proporcionalitat i a les normes d'inelegibilitat i d'incompatibilitats, i el finançament de les eleccions figuren entre la sèrie de criteris previs exposats en un document provisional per a la discussió del procés electoral, en la comissió dels nous.

Segons recull Cifra, juntament amb el màxim respecte al principi de proporcionalitat, el document esmenta la «proporcionalització en allò que ho permeti» del sistema majoritari previst per al senat, per tal d'aconseguir una representació homogènia en ambdues cambres.

El document estima que la llei electoral ha de precisar necessàriament normes sobre: inelegibilitat i incompatibilitats, sobre la campanya electoral i les seves garanties, sobre la composició i facultats de les juntes del cens i sobre el finançament de les eleccions, el sistema de recursos i el vot dels emigrants.

CORRECTIUS AL CONGRES

En un segon apartat i sota el títol «Sistemes electorals», el document, referint-se a la representació proporcional al congrés, apunta els següents correctius: la necessitat de trobar fórmules que superin el límit dels tres-cents cinquanta diputats i un nombre fix de diputats per província. En aquest sentit, es proposa un per província i, a partir d'això, aplicar el principi de proporcionalitat, amb exclusió de qualsevol sistema d'atribució discrecional d'escons a les províncies menys poblades.

En relació amb el percentatge de vots necessari per a obtenir representació electoral, es suggereix la xifra d'un 2 per cent, computada a nivell provincial o regional. Pel que fa als residus, el document provisional afirma que si s'han produït correctius forts a la proporcionalitat, es suggereix una distribució de

residus per llistes estatals o regionals. En un altre cas podria aplicar-se el sistema de la mitjana aritmètica més gran o el sistema de major residu. Finalment, s'apunta d'emparentar llistes per aquests residus.

Pel que fa a la qüestió de les llistes, el text proposa llistes tancades amb exclusió del vot preferencial dintre d'aquestes.

Pel que fa al senat, el document suggereix el sistema de vot únic no transferible. S'estima com a opció ideal el vot restringit d'un o dos candidats, però hi cap una tercera opció: el sistema majoritari a dues voltes.

LES GARANTIES ELECTORALS

En el capítol dedicat a les garanties electorals, el document esmenta les llibertats bàsiques d'associació, reunió i propaganda, i dona per inservible l'actual legislació en matèria de reunió en local tancat i la simple pre-notificació per als actes que se celebrin en locals oberts. El document menciona després altres dues exigències: la de la llibertat d'accés als locals de caràcter oficial i la de regular la protecció oficial a la propaganda feta pels partits.

Dintre sempre del capítol de garanties electorals, el text exigeix llibertat per al nomenament d'interventors, sense altre requeriment que les credencials emeses pels partits i la igualtat d'accés als mitjans de comunicació controlats o subvencionats per l'Estat. Les juntes del cens o les comissions electorals s'encarregaran dels sistemes de control de la informació política i de la distribució d'horaris i espai en les emissions electorals.

NEUTRALITAT DE LES AUTORITATS PÚBLIQUES

El document es refereix després a la neutralitat de totes les autoritats públiques, amb prohibició expressa

d'intervenir en el procés electoral i la transferència de les competències que tinguin relació directa o indirecta amb aquest procés a les juntes del cens o comissions de control. Serà, doncs, requisit indispensable per a ser candidat la prèvia dimissió de tots els càrrecs abans de l'inici de la campanya electoral. No podran ser candidats, on hagin exercit les seves funcions, les autoritats de qualsevol classe que hagin exercit càrrecs a nivell local o provincial, durant l'any immediatament anterior a la data d'inici de les eleccions.

Els tres darrers punts del capítol de garanties electorals es refereix a la durada de la campanya electoral, que no serà menor de seixanta dies, a l'autorització de franqueig postal i d'espais gratuïts a TV i a la utilització, també gratuïta, de les impremtes oficials. Caldrà fixar una quantitat, tenint en compte el que es va gastar en el referèndum, per a la seva distribució a posteriori en funció del nombre de vots que obtingui cada partit. Finalment, es demana que l'estat s'encarregui de la fabricació de totes les paperetes en model únic, i de la instal·lació de cabines electorals que garanteixin el secret de vot.

EL DOCUMENT DEFINITIU, DIMARTS

Segons ha indicat a Europa Press Fernández Ordoñez, el text definitiu d'aquesta ponència tècnica electoral de l'oposició serà acabat en la pròxima reunió de dimarts.

A partir d'aleshores, el representant social-demòcrata el presentarà a la comissió, perquè hi doni el vist i plau, i trii les persones encarregades de negociar-lo amb el govern.

MADRID

Neguit dintre del govern

Preocupació entre els ministres davant els comicis

La impenetrabilitat dels cercles polítics —governamentals i democràtics— està provocant un cert mal humor en els medis informatius entre els madrilenys en general, que confien en una actitud més oberta per part d'uns i sobretot dels altres.

Se sap que en alguns partits els militants han demanat explicacions a llurs directives, i la premsa es mostra reticent davant aquesta política obscurantista. Aquest és el cas, per exemple, del diari «El País», el qual, en un editorial titulat «Del pacte al tripijoc» acusa especialment l'oposició de practicar els mètodes propis del franquisme almenys pel que fa a aquests aspectes.

Ahir, mentre se celebrava consell de Ministres, la classe política s'entretenia conversant sobre el futur electoral del president Suárez i dels ministres. Hi ha qui diu que la qüestió fou poc o molt examinada en el Consell de Ministres d'ahir, ja que a més a més d'important el problema va esdevenint urgent. Segons algunes informacions, diversos ministres presentaren una mena d'últimatum al president Suárez a fi que es defineixi sobre la participació electoral del govern o, més ben dit, dels membres del govern.

Un dels problemes de fons és la neutralitat governamental a l'hora de les eleccions, i molta gent creu que és difícil —per no dir impossible— participar i alhora ser neutral.

A les democràcies occidentals és habitual que membres del gabinet es presentin a les eleccions, però cal tenir present que en aquests

països les regles estan completament fixades i gairabé no hi caben trampes des del govern. Ara bé, en el cas espanyol la situació és enca-

ra molt diferent. Per això, alguns observadors de l'oposició creuen que si una part important del gabinet i sobretot el president es decideix a participar —com sembla— caldria formar un govern provisional nou que preparés imparcialment aquesta primera consulta.

Però de moment no hi ha indicis clars d'una operació d'aquest caràcter. Cal tenir present que l'actual gabinet és format per blocs polítics més o menys específics. La democràcia cristiana no homologada té quatre homes (Alfonso Osorio, Eduardo Carriles, Andrés Reguera i Enrique de la Mata), el partit Popular, teòricament, en té dos (Marcelino Oreja i Landelino Lavilla i potser Leopoldo Calvo Sotelo), provinents del grup Tàcito, Martín Villa està vinculat al Grup Parlamentari Independent, etc. Una acció electoral podria desequilibrar tot el govern durant els mesos vinents.

LA INCOGNITA SUAREZ

Es possible que Suárez renunciï de moment i cultivi la seva candidatura de cara a unes segones eleccions amb més tranquil·litat i seguretat. Llavors Suárez es podria presentar com l'home i aue ha dut a Espanya cap a la democràcia, i que fins i tot ha sacrificat el seu futur polític immediat per al bé de tots.

Suárez és un home jove —quaranta-quatre anys— que pot esperar noves oportunitats. Però no tothom està d'acord amb aquesta versió. Darrerament s'ha pensat en la possibilitat que Suárez torni a la presidència del govern sense haver-se presentat a les eleccions.

Des del punt de vista constitucional això no seria irregular, tot i que seria un fet poc habitual dins les normes democràtiques vigents a Europa. En aquest sentit lliga el rumor, segons el qual els dirigents de l'Aliança Popular li prometeren mantenir-lo com a cap de govern, si fa costat a l'Aliança i aquesta guanya les eleccions. No es pot oblidar que Suárez prové de la dretana UDPE, associació de la qual ell era secretari. Quan fou nomenat president trencà els vincles formals amb la unió —ni tan sols s'acomiadà— deia un procurador udepeista, ressentit—, però sens dubte conservava relacions amb aquest sector.

JOSEP M SANMARTÍ

Rumors de legalització del PC

Carrillo jutja amb optimisme les negociacions amb Suárez

En medis polítics s'especula, aquests últims dies, amb la possibilitat d'una pròxima legalització del Partit Comunista Espanyol. Amb el teló de fons de l'inici de les negociacions entre el govern i l'oposició aquesta setmana, existeix un cert optimisme pel que fa al reconeixement dels partits polítics. S'espera una ràpida solució.

En aquest sentit s'assenyala que la intenció del govern és que no sigui el ministeri de la Governació el que hagi de decidir sobre la legalització o no legalització d'un partit, sinó que en cas de dubte hom es remeti als tribunals de justícia. Es creu que aquest procediment obriria les portes a la legalització del Partit Comunista. Si la documentació que presenti el PCE no conté res de contrari a les lleis, des d'un punt de vista jurídic haurà de ser acceptada. Sembla probable que el PCE no presentarà una documentació problemàtica, car la defensa del compromís històric i de la reconciliació nacional comporta refusar alguns conceptes marxista-leninistes com la dictadura del proletariat i abandonar certs dogmes comunistes a favor de l'adopció d'unes formes més suaus i més democràtiques.

Els mateixos medis polítics assenyalen, segons informa Europa Press, que aquest nou plantejament de la legalització dels partits polítics comportaria una modificació de l'actual llei d'associacions, sobretot en allò que fa referència a la «finestreta» en la qual els partits polítics normés haurien de presentar la documentació, sense que el ministeri de la Governació pogués concedir cap tipus d'aprovació o negació.

Senzillament —afegeixen les esmentades fonts informatives—, en aquells casos en què la documentació fos dubtosa d'acord amb les lleis, es passaria la qüestió a la jurisdicció ordinària perquè decidís. Es tractaria, doncs, d'un plantejament jurídic, i no administratiu

com és ara, que donaria satisfacció a una de les reivindicacions de l'oposició, la qual demana una «finestreta» de Governació que tingui el simple caràcter declaratiu i de registre. D'aquesta manera, el govern no tindria la facultat de negar la inscripció a un determinat partit.

CARRILLO, OPTIMISTA

Santiago Carrillo, secretari general del Partit Comunista d'Espanya, es mostrà optimista pel que fa a la legalització del seu partit. Responent a una pregunta formulada per un redactor d'Europa Press sobre si, en la seva condició de secretari general, se sentia optimista pertocant a la legalització del PCE abans de les eleccions, Carrillo afirmà: «Ja he dit que hem jutjat els primers passos —es referia als contactes de l'oposició democràtica amb el president del govern— com a positius, i aquesta és tota la resposta que puc donar a la vostra pregunta».

ENTREVISTA CARRILLO-GARCIA TREVIJANO

Carrillo s'entrevistà dimecres a la tarda amb l'advocat Antonio García Trevijano, líder del grup demòcrata independent, segons anunciaren les fonts informatives del PCE. L'entrevista es realitzà en el domicili particular de García Trevijano.

Ambdós polítics examinaren l'actual situació política. Santiago Carrillo reiterà a García Trevijano, l'home que ha estat implicat en els negres esdeveniments de Guinea, l'antiga amistat i «estima que el Partit Comunista d'Espanya li té per la seva actitud conseqüent en la lluita per la democràcia». Es de suposar que Carrillo es referia a l'actuació de García Trevijano en la creació de la Junta Democràtica a París, germen del que després fou Coordinació Democràtica.

AFERS ESTRANGERS

Presentació de credencials

Ambaixadors de Bèlgica, Benín, Nova Zelanda i Ghana

Els nous ambaixadors de Bèlgica, Benín, Nova Zelanda i Ghana, respectivament, senyors Jean Werwilghen, Yaya Mede-Moussa, J G Mearthur i Banful Turkson, van presentar les cartes credencials al rei Joan Carles en el curs de l'acte que es va celebrar ahir al matí al Palau Reial de Madrid.

Els nous representants dels quatre països van arribar al palau amb carrossa, com és tradicional, escortats per l'esquadró de la guàrdia del rei i entraren a la plaça de l'Armeria, on els foren rendits honors per les forces de l'esmentat

regiment, mentre cantava la banda militar interpretava l'himne nacional de cadascun dels països representats. Al peu de l'escala d'honor foren rebuts per membres del protocol de la Casa del rei.

Els senyors Werwilghen, Mede-Moussa, Mearthur i Banful van arribar al palau acompanyats per personal de llurs respectives delegacions diplomàtiques.

Durant la celebració dels actes, el rei va romandre acompanyat pel ministre d'Afers Estrangers, Marcelino Oreja, el cap de la seva Casa militar, el cap de protocol, l'intendent general i del gabinet diplomàtic del ministeri d'Afers Estrangers, així com altres ajudants del monarca.

Després de lliurar les respectives cartes que els acrediten a l'Estat espanyol com a ambaixadors de llurs respectius països, els representants estrangers van passar a parlar amb el rei en una cambra propera amb la presència del ministre d'Afers Estrangers, senyor Marcelino Oreja.

Acabats aquests actes, els representants estrangers foren acomiadats amb un cerimonial semblant al de llur arribada per l'introducció d'ambaixadors, Pan de Salurce, i altres personalitats.

La cerimònia de presentació de cartes credencials és un dels actes més vistosos i de gala que tant en tant se celebren a Madrid. Cal destacar-hi la carrossa que les autoritats espanyoles posen a disposició dels nous ambaixadors per a aquest acte. Aquesta manera d'arribar al Palau Reial fou, així no obstant, rebutjada pel primer ambaixador de la Xina comunista.

COMISSIÓ PROMOTORA DE L'AGRUPACIÓ DE COMERÇ DE CALÇAT DE BARCELONA I PROVÍNCIA

La Comissió promotora de comerciants de calçat, davant la problemàtica de la desaparició de l'actual estructura dels Sindicats i llur transformació en agrupacions o gremis, patronals i obrers, amb autonomia administrativa i jurídica, pròpia, i amb la finalitat de constituir una força per a defensar els interessos comuns davant els organismes estatals i sindicals que es crearan, ha confeccionat uns estatuts que seran presentats a l'Assemblea General que s'ha convocat en els mitjans informatius i directament als agremiats.

La Comissió promotora està gestionant la seva integració en la Federació de Gremis del Comerç de Barcelona, i en l'Assemblea que es convoca informarà de la situació actual de les seves gestions.

PER LA COMISSIÓ PROMOTORA
A. Uriarte A. de Sostoa